

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

V. évf. 57. sz.
2009. DECEMBER
(LXXX. évf. 15.863. sz.)

Feketén készülődött a karácsony. Reggel óta szünet nélkül csorgott az eső, s a kisváros csatakos utcáin hideg köd tapadt a házfalakhoz. Az emberek föltűrt gallérral, morcosan siettek, s ázott, ócska ruháikban még soványabbaknak és éhesebbeknek látszottak, mint máskor. A rendőrség épületében rosszkedvű homály uralkodott. A főnök indulatosan csapkodta az ajtókat egész nap, s az írrok behúzott nyakkal hajolt az asztala fölé, csak lopva mert néha a falórára pislogni. Iszonyú lassan mászott az idő.

Öt perccel négy előtt a főnök kilépett a belső irodából. Kabát volt rajta és kalap. - Kimegyek levegőzni, Krájkák - mordult rá az írrokra. - ha ötig nem jövök vissza, hazamehet. Jelentés?

A sovány írrok buzgó igyekezettel szökött fel székéről. - Semmi fontos főnök úr. Az öreg Garami két hete nem jelentkezett...

A hatalmas rendőrfőnök hangja úgy csattant a nyaka közé, mint a mennydörgés. - És ezt csak most jelenti? Behozatni a vén bitangot! Büntetőcellába vele! Tán azt hiszi a vén semmirevaló, hogy amiért törvénytörési bíró volt annak idején, most nem kell engedelmessékedjék a törvénynek? Majd megtaníjuk! Ahelyett, hogy hálás lenne, amiért kiengedték a munkatáborból, s megúsza annyival, hogy hetenként egyszer jelentkeznie kell! Most már az is sok neki! Mihelyt bejön a járőr, küldje ki utána! Érti?

- Igenis - hebegte az írrok, s a főnök haragtól fújtatva kidüböngött az irodából. Az ajtót döngve csapta be maga után.

*

Kint esett az eső. A hatalmas úr föltűrte kabátján a gallért, s lassú léptekkel megindult az utcán. A ködcszag, nyirkos levegő jólesett, s ahogy zsebre dugott kezekkel, maga elé bámulva haladt, megpróbált nem gondolni semmire. Arra sem, hogy karácsony van. A múltra sem. Semmire. De a léptei súlyosak voltak, s vállait valami nyomta láthatatlanul. Ázott kis olcsó ruhában sovány leányka haladt előtte az utcán, vállán karácsonyfát cipelt. Alig lehetett több tíz esztendősnél. Nagy volt számára a fenyő, s nehéz, alig vonszolta magát alatta. Harisnyátlan, vörösre fázott lábán nagy, elnyűtt munkásbakancsot viselt. Időnként megállt, letette a fát, és kékre fagyott kezeit szájához emelte. A rendőrfőnök lassan utolérte, és megállt mellette.

- Kinek viszed azt a fát? - kérdezte haragosan.

A leányka ijedt szemekkel nézett föl reá.

Wass Albert:

Angyalka

Márton Lajos rajz (1942) (köszönet Saáry É.)

Szemei kékek voltak és nagyok.

- Haza, nagyapóhoz - rebegte félénken. - Nagyapó beteg. A temető szélén vágtam. Nem szabad?

- Miért ne lenne szabad... - morogta a főnök bosszúsan. Valami furcsa, megmagyarázhatatlan érzés fogta el, ahogy azokba a kék szemekbe nézett.

- Hol laktok?

- A Rigó utcában.

A hatalmas ember körülnézett. Üres volt az utca, és félig már sötét. Hirtelen lehajolt és megmarkolta a fát.

- Majd én viszem - dünnyögte valami furcsa szegénykezéssel a hangjában. - Nehéz neked.

A kislány ámulva nézett föl reá, a szeme ragyogott. - Milyen jó ember maga!

- Gyere! - morogta a főnök, és megindult a Rigó utca felé, vállán a fenyővel. Szó nem esett közöttük egész úton. Egy ház előtt a leányka megállt.

- Itt lakunk - mondta - hátul...

A főnök is megállt, és a fenyőt letette maga mellé a falnak támasztva. Szótlanul nézték egymást egy pillanatra.

- Köszönöm, hogy olyan jó volt... - kezdte a leányka bizonytalanul, de a rendőrfőnök legyintett. Szinte gorombán mondta:

- Ne köszönj semmit. Csak emlékeztetél valakire, ennyi az egész. Nekem is volt egyszer egy kislányom, olyan, mint te...

A goromba hang furcsán ellágyult, s a leányka csodálkozva nézett föl a nagy erős emberre. - Hol van most?

- Meghalt.

Csönd volt a szó után, mély és sötét csönd. Csak az esőt lehetett hallani, ahogy alácsorgott a háztetőről. - Akkor az égből van - szólalt meg a kislány tárgyilagosan. - Ott van az én apukám is, meg anyukám is. Biztosan együtt vannak ott most, és az ő kislányuk a maga kislánya ott fönt... Nem jön be? - kérdezte hirtelen. - Nagyapó örvendene, s én is... Segíthetne nekem földészíteni a karácsonyfát... Aztán énekelnék egy kicsit, ahogy karácsonykor szokás...

A nagydarab ember lehajtotta a fejét, és egy pillanatra félrefordult. Mintha egy könnycseppet törölt volna ki a szeméből. Aztán lehajolt a fenyőfáért.

- Gyerünk hát! - mondta, és a hangja furcsa volt, mély és halk, és egészen más, mint azelőtt... A leányka kinyitotta a kaput, és előrement. Megkerülték a házat.

- Még azt sem tudom, hogy mi a neved - szólalt meg a rendőrfőnök, mikor a hátsó ajtóhoz értek.

- Nagyapó - újságolta a kislány lelken-dezve - ez a jó bácsi segített nekem hazahozni a fát! Nagyon jó bácsi, nagyapó, neki is van egy leánykája fönt az égből, ahol anyuék vannak, és én behívtam, hogy legyen velünk karácsony estéjén... Ugye jól tettem nagyapó?

- Jól tetted, Angyalka - felelte az öregember halkán, anélkül, hogy levette volna szemét a rendőrfőnök arcáról. - Tessék leülni, rendőrfőnök úr...

Köhögés rázta meg, görcsös, csúnya köhögés. A rendőrfőnök néhány pillanatra döbbenne nézte hamuszürke arccal. Aztán lassan odament az ágyhoz.

- Nem tudtuk, hogy beteg, Garami úr - mondta halkán. - Hívatott orvost?

A volt törvénytörési bíró megrázta a fejét a gyűrött párnákon. - Kár nekem az orvos - hörögte - tudom én azt. Az idő eltelte fölöttem. Mindannyiunk fölött eltelik egyszer. Ebben az egyben nincs különbség közöttünk...

A köhögés miatt alig lehetett megérteni a szavait. A rendőrfőnök lassan leült az ágy melletti székre és arcát a tenyereibe hajtotta. Csönd volt, csak a beteg ziháló hörgése hallatszott, s az ezüstpapírláncocskák halk nesze, ahogy a kislány ott az asztal mellett egymás után aggatta őket a karácsonyfára.

- Három gyertyavégem is van még! - szólalt meg boldog, csilingelő hangon, mikor befejezte a díszítést. - Csak átszaladok Sánta nénihez gyufáért, s aztán boldog karácsony lesz, és énekelünk!

Alig csukódott be az ajtó, a beteg megszólalt megint. Rekedten, akadozva: - Meghalni... nem rossz... az olyannak, mint én vagyok... csak... azt tudnám... Angyalkával mi lesz? Mi lehet belőle a maguk világában... rendőrfőnök úr?... Az Angyalkából?...

A rendőrfőnök néhány percig hallgatott. Amikor megszólalt a hangja komoly volt és szelíd:

- Nekem is volt egy leánykám - mondta. Angyalkának hívtuk őt is. Ekkora volt éppen, amikor... amikor meghalt. A háború vitte el...

- Sok mindent elvitt a háború - felelte a beteg.

- A családomat - mondta a főnök, és a hangja keserű volt.

- Az enyémet is... csak ő maradt. Angyalka. Kinek maradt? - tette hozzá a kérdést zihálva. - nekem, aki elmegyek?...

Aztán csönd volt a két magányos ember körül a szobában. Az emlékek árnyéka ránehezedett a csöndre, sötét, fekete, vérbe fagyott árnyékok, s az asztal közepén álló árva kis karácsonyfán didergett az ócska ezüstdísz.

Folyt. a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL:

Szerkesztői üzenet	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Saáry Éva: Fogadtatás nyugaton	3.o.
Stirling Gy.: A Vatikán adóssága	3.o.
1. tengerentúli magyar cserkészlet ...	4.o.
MAGYARORSZÁGI HELYZET	5.o.
A világ ünnepelt Berlinben	5.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
Az olivosi fölvonulás	HUFI I.
Dél-amerikai néptáncfaló	HUFI II.
Balassi után, Balassi előtt... ..	HUFI III.
Magyar Ijász Argentínában	HUFI III.
Nehéz a magyar nyelv?	HUFI IV.
En el bello Jardín Botánico	SP I
La Revolución húngara 1956	SP II
¿Cómo llegó la caída del Muro?	SP III
74 años del Coro Valentín Alsina	SP III
Calendario Diciembre / Enero	SP IV

Boldog, befogadó
Karácsonyi ünnepeket kíván az olvasóknak Szabó Anikó művésznő az AMH szerkesztőjével és munkatársaival együtt!

Karácsony fényei jöjjetek,
szívünket békeség töltsen meg:
szeretnénk boldognak látszani,
s lehetnénk egymásnak társai.
(Balogh József)

COLUMNA METEOROLÓGICA

Nemes kezdeményezés született az osztrák közösség és Kereskedelmi Kamarájuk részéről: az Argentína 100-éves függetlenségének ünneplésére 1910-ben a Monarchia által ajándékozott ún. *Meteorológiai oszlopot* föl kéne újítani, rendbehozni és ünnep keretében ezzel gratulálni befogadó országunknak a közelgő 200. évfordulóra. (l. további részletek 7.o.)

A két kolónia intézményei már vagy 2 éve elkezdtek tárgyalni. Ennek eredménye a magyarok viszonylagos passzivitása

Fotó Jakab

mellett az osztrákok hathatós cselekvése lett. Az eredményt láthattuk a szokatlannul tikkasztó október 23-án, a Botanikus kertben, ahol az oszlop pompázott - stílszerűen a túlevelűek részlegében.

Pancho Ibáñez ismert programvezető kifogástalan dikciója beleillett a gyönyörűen megszervezett ünnepbe: pergett a program, amelyet az osztrákoknak köszönhetünk, de ők ezt, úri módon és kulánsan, egy szóval nem hánytorgatták föl. Egyenlő partnerekként vettünk részt, és örültünk egymásnak. Ma már nincs nagy hatalomnak számító kettős Monarchia, de mind az osztrákok, mind a magyarok elismert szerepet töltenek be Argentínában.

Magyar részről Dr. Drexler András, a Magyar nagykövetség ügyvivője és Szabó Éva AMISZ elnök beszéltek. (l. SP 1.o.) (HKZS)

Az alkalomra megjelent német-spanyol nyelven írt, bőségesen illusztrált "Austria-Hungria y el Centenario" című díszkönyv megtekinthető a HKK könyvtárban.

Szerkesztői elmélkedések

Kis falunk lelkes szervezőinek megint egyszer sikerült egy bravúr.

Ez emlékeztetett engem a boldogult iskoláskoromban tanult Boyle-Mariotte törvényre, amelyben gázokról, hőmérsékletről és nyomásról volt szó - sokkal többre nem emlékszem. De az megmaradt, hogy azért van kettős neve a törvénynek, mert kb. ugyanakkor, a XVII. század derekán *de egymástól teljesen függetlenül* tette a felfedezést egyrészt Boyle ír fizikus Angliában, másrészt Mariotte francia fizikus, hazájában.

Hasonlóképpen nálunk **Zólyomi Kati** kieszelte, hogy egyszer a hagyományos október 23-i ZIK-megemlékezést (amelynek általában ő a fő szervezője) végre nem magunknak, *befelé*, hanem *kifelé*, argentin külvilágunknak hirdessük. Meg is volt a szép, szokatlan - mert először előforduló - utcai fölvonulás plakátokkal, mise az olivosi nagytemplomban, majd vetítés a Forradalom kronológiájáról, népitánc és zene. A hangsúly azon volt, hogy megnyilvánulásunk *spanyolul* legyen, hogy a külvilág fölfigyeljen. (l. beszámoló a HUFI-ban).

Ugyanakkor más agyokban megszületett az az ötlet, amit **Szabó Éva** AMISZ

elnökasszony magáévá tett, hogy idén a Plaza Hungrián is kell legyen megemlékezés, *spanyolul*. Mert hogy *kifelé* kell ismertetnünk ezt a tragikusan végződő eseménysorozatot, annál is inkább, mert most van a Berliini Fal leomlásának 20. évfordulója.

Mindez érthető, az egyeztetés hiánya azonban nem. Nem lett volna elég egy egységes *kifelé* irányuló megmozdulás kolóniánk részéről?

Melegen javaslom az év elején összejövő programegyeztetőknek, hogy beszéljék meg egymással: legyen egyszer ez, egyszer az, legyen egy évben spanyolul, aztán magyarul, vagy akár két nyelven, *kifelé* vagy *befelé*, fölolvá. Az utcán, vagy a Hungáriában, a ZIK szervezésében, vagy az AMISZ-ében. Mert jöjjünk rá végre egyszer: kevesen vagyunk, és nem lehet kívánni azoktól, akik még aktívan részt akarnak venni mindenben, hogy mindenütt ott legyenek, mert az október-novemberi kolonialis rendezvények özöne kimerítette a legedzettebbeket is.

Boldog egyetértést, boldog Ünnepeket és boldog Újévet kívánok!

Haynalné Kessler Zsuzsánna

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Trixi!

Mindig nagy élmény számomra visszatérni Argentínába, és nagy öröm sok év után ismét köztetek lenni. Most sem csalódtam: látni régi barátokat, felidézni gyermekkori élményeket és tudni azt, hogy férjem Tibor nagyon élvezi az én baráti körömet!

Mi már nagyon sok cserkészbálon vettünk részt az évek során, és mint volt elsőbálos 51 év távlatából visszaemlékszem az első cser-

„Tegnap” - a régi cserkészbál: b.-j.: Kranauer Judit Fruska, ifj. Balogh-Kovács Antal Putyi, Clemens Dorka, Rugonyi Zsolt, Kővágó Norma, Lányi Laci... Fotó Horváth

...ANGYALKA ...

Folyt. az 1. oldalról

Könnyű, futó léptek hallatszottak kint, s a rendőrfőnök hirtelen fölkapta a fejét.

- Miatta ne aggódjon, Garami úr - mondta sebesen, s a hangja rekedt volt és fojtott. - Angyalka az én leányom lesz, örökbe fogadom...

Az ajtó megnyílt.

- Itt a gyufa! - csilingelte örömtől lelkesen a kislány. - Most meggyújtom a gyertyákat, nézzék!

A csöndben hallani lehetett a gyufa sercegését. Az öregember feje lassan megmozdult, s egy kép felé fordult a falon. Katonatisztet ábrázolt a kép. - Ez volt az apja - motyogta halkán.

A rendőrfőnök ránézett a képre, aztán lehajtotta a fejét.

- Magának ellensége volt... - suttogetta a beteg lázas szája.

A három kis gyertyacsonk apró, sárga lánggal égett a karácsonyfán. Félnék, szomorú kis lángok voltak, de égtek mégis.

- Most énekeljünk! - szólalt meg a kislány a karácsonyfa mellett.

A rendőrfőnök fölállt. - Kezdd el, Angyalka! - mondta szelíden.

Mikor a rendőrfőnök durván berúgta a Garami-lakás ajtaját, döbbenve torpant

készbálra. Őszintén mondhatom, hogy az ideibál - főleg a táncosok programja! - volt talán a legszebb. Tibor készítetett egy CD-t a bárról, hogy az emléke egy felejthetetlen éjszakáról bármikor felidézhető legyen. Gratulálni kell mindazoknak, akik e szép hagyományt viszik tovább és megőrzik a Magyar Cserkészéletformáját, amely egy életre szívünkbe véődött. A világ minden táján vannak barátaim, de *igazi*, életre szólóak csak a régi cserkészbarátságokból adódnak.

Honfi Jancsi és **Kati** vendégszeretetét élveztük és emlegettük a sok élményt, amit az Attila őrs adott nekünk. Tibor ámulva hallgatta, hogy félvszázad után hogyan tudunk visszaemlékezni! Hát ez a *cserkész életforma!* - mondtam férjemnek.

Mint mindig, most is élveztük az olivosi Magyar ház, a Hungária konyháját. Sikerült néhány jó baráttal találkozni, örültem nekik! **Lindqvistné Andrea**, a mi szeretett *Hapcink* elkocsikázott bennünket városnézésre, és végül is kikötöttünk egy jó vendéglőben, ahol élveztük a valódi argentin *asadót*. De Honfi Jancsi szakértelemmel elkészített *búcsu asadoja* is emlékeinkben marad!

meg a küszöbön. A hatalmas és félelmetes rendőrfőnök ott állt összetett kezekkel egy olcsó kis karácsonyfa előtt, mellette egy vézna, csillogó szemű leányka, és együtt énekeltek a karácsonyi dalt. Az ének elakadt, a leányka szeme nagyra nyílt, ijedtre, az egyenruhák gombjai hidegen csillogtak.

- Tegyétek be az ajtót! - mordult rá a rendőrfőnök az őrzátra. - Nem látjátok, hogy karácsony van? - Aztán intett. - Énekeljete!

Ezüstös tiszta csengéssel emelkedett föl Angyalka hangja a fütetlen, szegényes szobából, föl, föl a magasságos ég felé, s néhány pillanatig egyedül szálldosott, mint egy árva, Istenhez menekülő galamb. De aztán lassan, tompán, mintha mély és sötét pincéből jött volna, követni kezdte énekét a férfiak dörmögő hangja is, s a dal hömpölygött, áradt, nőtt, emelkedett, míg végül is egyetlen hatalmas szoltárrá forrva betöltötte a szobát s az egész sötét, hideg világot. S a három kis pislákoló gyertyavég fénye szelíden csillant meg a marcona férfiak megkönnyesedő szemében.

A beteg vénember ott hátul az ágyban lehunyta a szemét. - Valami mégis megmaradt - suttogetta halkán -, az emberi szív. Köszönöm, Isten... ■

Háromhetes argentin utunk elvezetett az Iguazú vízeséshez, ami csodálatos volt, hisz annak ellenére, hogy én Argentínában születtem, míg ott éltém soha sem volt módunk egy ilyen útra.

Bízunk egy jobb és szebb jövőben, remélvén, hogy ismét találkozunk. Kívánunk mindannyiatoknak egy nagyon boldog Karácsonyt és egy békés, boldog Újévet, sok szeretettel

Kővágó Norma és **Zalezák Tibor**
Ormond Beach, Florida

Kedves Zsuzsó!

Köszönjük a nagyon szép méltatást a nezezőről és lányom Éva munkájáról! (l. AMH SP II 09. szeptember "Fieltro").

Nagyon örültünk Évával, hogy részt tudtunk venni a szép felvonuláson és ünnepségen Olivoson október 25-én. Sajnos, mi nem maradhattunk végig, Évának már hajnali negyed 5-kor kell kelnie. Meglepődöttünk, hogy ilyen népesen képviseltették magukat a magyar egyesületek. Menetelés közben volt egy nagyon megható pillanat: két idős hölgy állt oldalt, és valaki odaszólt nekik spanyolul, hogy talán át akarnak menni az út másik oldalára és megállította a sort. „Mi is magyarok vagyunk”, mondta az egyik, a másik pedig hozzátette: „... és mi is oda megyünk”. Aztán csatlakoztak a menethez. Mivel a téma a tanúságtétel volt, ők is megtették a magukét... Szép volt.

Szeretettel üdvözöllek

Kiss Piroska
(ideiglenesen Bs. Airesben)

A színes, lelkes fölvonulás
Olivoson, Avenida Maipú
Fotó R. Lequerica

Tisztelt Szerkesztőség!

Úgy érzem, tartozom annyival az Argentínában élő magyar testvéreimnek, hogy világosan írjak a jelen „helyzetünkről”.

Mélypontra került az ország. Magyarországot a Nyugat leírta, a hazudozás csillagászati, a nyomor terjed, mint a mocsárláz, a bűnözés tobzódik. Az „elit” emeli saját fizetését, s mindent ellop, ami sűrűbb a levegőnél. Ezt nem tűrhetjük tovább. Ezért kell rámutatni ezen jelenségekre, amíg nem késő.

A hatalom erkölcsi bukása bekövetkezett. Közben a hatalmon lévők a jólétben dözsolnak, akkor, amikor az általuk képviseltre a legképtelenebb terheket rakják. Most már valóban étkezés és fűtés között, hideg víz és melegvíz között kell választani a magyarnak. De most már nem is választhat: a számlákat kihozzák. Le kell mondani minden alapvető szociális kedvezményről.

Igaz, a világon mindenhol, mindenütt dűledezik a jóléti rendszer. Választani kellene a transznacionális világcégek mérhetetlen

Nyílt levél

Vitéz Endre Zsigmond úrnak
Kedves Zsiga bátyáink!

A Berliini Fal leomlásának 20. évfordulója a szűkebb körű évfordulóinkra is visszaemlékeztet. Húsz éves Ösztöndíjprogramunk is, amelynek az indító lökését a Vitézi Rend adománya illetve Zsiga bátyáink közbenjárása adta meg. Örömmel jelenthetjük, hogy az eredeti cél változatlan maradt: a magyar öntudat felébresztése, elmélyítése az argentinai magyar származású fiatalok között.

Az Ösztöndíjprogram keretében eddig közel 50 Zrínyi Köri fiatal látogatta és szerette meg Magyarországot, több mint negyven magyarországi fiatal volt vendégünk. Zsiga bátyáink biztató hozzáállása, kitartó segítése bőségesen gyümölcsözik. Ezért mondunk köszönetet.

A Jó Isten áldását kérjük Zsiga bátyáinkra és jó egészséget kívánunk.

Tisztelettel és szeretettel,
A Zrínyi Ifjúsági Kör Vezetősége nevében:
ifj. Zaha Sándor

profitja, vagy a foglalkoztatottak, és ebből következően a családok tisztességes bére között. De a mohó monopolizáció mindenütt a világon munkahelyeket szüntet meg, és béreket farag le a saját nagyobb profitja érdekében, és mindenütt rá akarja tenni a mancsát a nyugdíjalapokra és a szociális rendszerek számára eddig hozzáférhetetlen tőkájére.

A jelenlegi hatalom nemcsak hagyja, hanem még hozzá is segíti a tőkét, hogy a magyar nép a saját hazájában idegenek cselédjé legyen. Kit érdekelnek már a pártok, amikor enni kell, és meleg szoba kell? Kitérdel a Nyugat véleménye, amikor az életünkről van szó? Most ember- és pártpróbáló időköt élünk. Örökre kijátszhatja magát a becsületéből és nemzetéből akárki.

Innen már nem ad „kegyelmet” és „nem bocsát meg” a nép.

Tisztelettel

Botyánszki György FTC BMBK elnök,
Békéscsaba

Saáry Éva:

VÉGVÁRAK

Az 1989-es, ún. rendszerváltás után a nyugati magyarság legjobbjai (politikussok, írók, gazdasági szakemberek) azt hitték - *természetesnek tartották!* -, hogy bekapcsolódhatnak a hazai életbe, átmentve oda tudásukat, tapasztalataikat.

Ez volt az az időszak, amidőn egymás után szüntek meg a színvonalas sajtóorgánunkok; nemcsak halálozás miatt (mint **Mózi Ferenc** chicagói *Szívárványa* vagy **P. Békés Gellért** *Katolikus Szemléje*), hanem azért is, mert szerkesztők, magas korukra hivatkozva ugyan, de abban bíztak, hogy otthon folytathatják a munkájukat.

Aztán jött a nagy kiábrándulás! Magyarország helyzete az oroszok kimenetele után sem fordult jobbra, csupán átalakult („csöbörből vödörbe!”), s a nyugatiak lassan megértették, hogy rájuk semmi szükség, az ő tanácsaikra senki sem kíváncsi. Arról a néhány szerzőről sem tud (szűk irodalmi körökön kívül) senki, akinek, valami csoda folytán, megjelent otthon egy-két könyve.

Az emigráció kezdett visszafordulni önmagába. Az eleve pesszimistáknak, a semmit sem remélőknek, az őrhelyeiken tovább is kitartóknak lett igazuk!

Nem jól átgondolt, hosszú tanulmányt írok, ezért korántsem sorolhatok fel mindenkit, csupán a helytállás három kiragadott példáját szeretném bemutatni.

Először a nyugati magyar újságírás nagy öregjéről, az Egyesült Államokban élő **Soós Józsefről** kell megemlékezni, aki ma is töretlenül dolgozik, noha december elsején tölti be 90. életévét.

Jelentős múlt áll mögötte. 1964-ben szerkesztett és adott ki először újságot *Amerikai Magyar Értesítő*, majd *Baltimorei Értesítő* néven, a helyi egyesületek tájékoztatójaként. Ez utóbbi 1975-ben alakult át rendszeres havi lappá. Főmunkatársa kezdetben **Stirling György** és **Stolmár G. Iona** volt. Írói közé tartozott a nyugati tollforgatók színe-java.

1995-ben ismét névváltoztatás történt. A folyóirat *Amerikai Magyar Újság* lett. Tartalmában a politika, a magyar történelem és irodalom játszik fontos szerepet. Ki kell emelni a lap magas szellemi szín-

Saáry Éva fenti cikke rámutat az író nő végtelen zsenerozására: hirdeti, dicséri a nyugati magyar sajtó egyes képviselőit, emellett teljesen elhallgatódik az az óriási érdem, amit saját hatáskörében évtizedeken át szívósan és következetesen kifejtett Luganóban, a Svájci Magyar Irodalmi és Képzőművészeti Kör (SMIKK) megalapítójaként, a Luganói Tanulmányi Napok szervezőjeként, a Kör kiadványainak a szerkesztőjeként.

E hiányt szeretném pótolni Saáry Éva alábbi rövid életrajzának ismertetésével, megjelent könyveinek jegyzékével. Közelgő kerek születésnapjára sok szeretettel küldöm meleg jókívánságaimat saját és munkatársaim nevében!

Haynalné Kesserű Zsuzsanna

A budapesti könyvnapokon tavaly júniusban Saáry Éva legújabb, „Magyarok Dél-Svájcban” c. könyvét dedikálta (l. fotó). A recenziót az AMH májusi számában közöltük, valamint úgyszintén az akkorra megjelent „Elvarázsolt kert” c. életrajzi mozaikokat tartalmazó kötetét is. Gratulálunk kedves barátnőnknek, aki önszántából munkatársunkká vált, és írásait megörvendeztetni olvasótáborunkat.

vonalát és nagyon szép, tetszetős külsejét, amely lassan 15 éve változatlan.

Hosszú időn át folytatott, lankadatlan, sohasem ingadozó munkáról van tehát szó, amilyennel ritkán találkozunk az anyaországban is!

A másik hősiesség vállalkozás **Nyitrai Gyula** nevéhez fűződik, aki **Tollas Tibor** halála után vette át a megszűnés küszöbén álló müncheni *Nemzetőrt*, s a kezdeti cserbenhagyások, támadások ellenére, börtönben szerzett súlyos betegségén és az óriási anyagi nehézségeken úrrá léve, immár 12 esztendeje szerkeszti, és adja ki.

Az első idők bizonytalansága után hamarosan kialakult a lap formája és szellemi profilja, amit nemcsak a hazai korrupciós rendszerrel szemben tanúsított harcos ellenállás, hanem szakmai hozzáértés is jellemez.

A nyugatiakon kívül, egyre több hazai olvasója is van, ami azonban anyagi szempontból inkább veszteséget, mint hasznot jelent.

Végül, de nem utolsó sorban meg kell említenem a már külföldön nevelkedett **Haynalné Kesserű Zsuzsa** bravúros „haditettét”, aki a **Czanyó Adorján** által 27 évén át hűségesen szerkesztett *Dél-amerikai Magyar Hírlap* 2004-es nyugalomba vonulása után, 2005-ben „felemelte a zászlót”, és új lapot indított **Argentínai Magyar Hírlap** címmel, amely azóta is napvilágot lát. (Jelenleg ez Dél-Amerika egyetlen magyar nyelvű sajtóterméke.)

Bátor, megalkuvás nélküli világnézeti kiállás, változatos tartalom jellemzi. Természetesen (ez helyi követelmény) sokat foglalkozik társadalmi hírekkel, eseményekkel. Külön érdekessége, hogy vannak spanyol oldalai is, a másodgenerációs fiatalokra, idegen házastársakra való tekintettel.

A lap külseje modern, igen szép. Fényképek is vannak benne.

Természetesen ez csak ízelítő a ma is létező nyugati sajtóból. Lényeg, hogy a szétszórtan élő magyarság visszatért önmagához, megértve, hogy csak önmagára számíthat, s ott kell helytállnia, ahol van: az utolsó végvárakban! (2009)

1929. november 28-án született Balatonkenesén. Édesapja orvos, édesanyja fényképész volt. Szülei hároméves korában elváltak, s az elemi iskolát 4 különböző városban végezte. Csak gimnáziumi éveire került végleg Pestre. 1948-ban érettségije után elvégezte az Eötvös Loránd Tudomány-egyetem geológia szakát. 1952-ben kapott diplomát. Közben tanult fényképezést (letette a mestervizsgát), festészetet, gép-és gyorsírást, zenét, táncot, nyelveket.

1956-ig mint geológus dolgozott a zalai Magyar-Szovjet Olajnál, majd a

Stirling György:

A Vatikán adóssága

XVI. Benedek pápa boldoggá avatta **Meszlényi Zoltán** volt esztergomi segédpüspököt. A boldoggáavatási

szertartást ünnepi szentmise keretében október 31-én tartották az esztergomi bazilikában.

Meszlényi Zoltán 1882-ben született, 1915-ben szentelték pappá, 1937-ben pedig segédpüspökké. Hosszú egyházi szolgálata során ezután Esztergomba került, ahol Serédi Jusztinián hercegprímástól kapott fontos beosztást, a háborús évektől kezdve pedig a mindenkori esztergomi érsek mellett látta el a segédpüspöki teendőket.

Amikor 1948. utolsó napjaiban az ÁVH elhurcolta **Mindszenty Józsefet**, Drahos János kinevezett érseki helynököt pedig megölték, Meszlényi Zoltán lett az érseki helynök.

A Mindszenty ellen levezetett nyomozás és a koncepciók per idején az ÁVH fel akarta használni Meszlényi püspököt, de ő elutasított minden együttműködést, aminthogy később is ellenállt a zaklatásoknak és a többször ismétlődő beszervezési kísérleteknek. A kommunista titkosrendőrség végül belátta, hogy Meszlényinél nem érhet célt, mire elhatározták letartóztatását. 1950. július 28-án, másfél évvel Mindszenty bíboros elhurcolása után Meszlényi Zoltánt is letartóztatták és mivel több hétig tartó kínvallatás után sem tudtak ellene vádat kovácsolni, a kistarcsai internálótáborba zárták.

Az internálás ideje alatt sem ért véget a fogoly kínzása: mindenkitől elkülönítve télen is ablaktalan magánzárában tartották, éhezettették és rendszeresen ütlegelték. A püspök mindezt krisztusi alázattal tűrte, de legyöngült szervezete nem bírta a megpróbáltatásokat és 1951. március 4-én elhunyt.

Meszlényi Zoltán nevéhez nem fűződik nagy tettek vagy jelentős események, ő „csendes” szent volt, aki az állhatatosságból és a türelemből mutatott példát mindenkinek. Lelkiereje és lelki nagysága a következetes helytállásban mutatkozott meg. Nem kérdéses, hogy megilleti egy hely az Egyház boldogjainak sorában. Életszentsége alapján joggal gyarapítja a magyar boldogok számát.

Egy kérdés azonban mindenkiben fel kell merüljön, aki a Meszlényi püspök boldoggáavatásáról szóló hírt olvassa:

mikor ismeri el végre az Egyház Mindszenty József mártíromságát és élet-szentségét? Legjobb tudomásunk szerint már a bíboros halála után néhány esztendővel, tehát legkevesebb húsz-huszonöt évvel ezelőtt megkezdődött a boldoggáavatási procedúra, és az ezzel kapcsolatos dokumentumok már réges-rég a Vatikánban vannak. Miért ülnek rajtuk?

Ha valaki rászolgált az Egyház elismerésére, az Mindszenty József, aki többször is szenvedett a hitéért rabságot és száműzetést, meghurcolták, megkínózták, megalázták - de ő nem tört meg és tudatosan vállalta a mártíromságot. Esztergomi primásként 1948 végén történt letartóztatásáig ő volt a magyarországi ellenállás vezéralakja, aki megalkuvás nélkül küzdött a kommunista térhódítás ellen. És ezt a harcot folytatta haláláig azután is, hogy 1956-ban kiszabadult a kommunisták börtönéből.

Miért késlekedik akkor a Vatikán? Nos, megvan rá az ok. Mindszenty József elkövette azt a hibát, hogy nem engedelmességet első szóra a pápának. Az engedetlenség vétkét követte el, amire nincs bocsánat a Vatikánban.

Jól emlékszünk: amíg a bíboros 1956 és 1971 között önkéntes száműzetésben élt a budapesti amerikai nagykövetségen, követi útján VI. Pál pápa többször is kérte, hogy mondjon le önként esztergomi érseki tisztéről, de ő mindig nemet mondott. Amikor 1971-ben a Washington-Róma-Budapest közötti megegyezés eredményeképp elhagyta Magyarországot, a pápa Rómában kitüntető szeretettel fogadta és biztosította arról, hogy továbbra is őt tekinti a magyar egyház fejének. Aztán három év múlva, 1974. február 5-én megüresedettnek nyilvánította az esztergomi érseki széket. Így kívánta ezt a Casaroli-féle „keleti politika”, amit Mindszenty József nem volt hajlandó támogatni.

A katolikus egyházban szigorúak a szabályok, és Mindszenty ezek ellen vétett. Ahelyett, hogy ellentmondás nélkül teljesítette volna VI. Pál óhaját, nem mondott le. Ahogy akkor kijelentette: nem hajlandó magára hagyni a nyáját. De a pápa döntése ellen nem volt fellebbezés. *Roma locuta, causa finita.*

A Szentzsák pedig nehezen bocsátja meg az engedetlenséget. Ezért maradt ki Mindszenty neve a II. János Pál pápa által boldoggá vagy szentté avatott több mint ezer név közül, és ezért feledkezik meg róla most XVI. Benedek is... A hitvalló Mindszenty József olyan történelmi személyiség, akinek az Egyház szentjei között van a helye. A Vatikán még adós ennek elismerésével. ■

Pestvidéki Ásványbánya Vállalatnál. A Forradalom leverése után menekült. Először Svájcba, majd Franciaországba került. Francia Egyenlítői Afrika Gabon tartományában kutatott olaj után. Később, magánéleti okokból megvált a szakmájától, és a dél-svájci Luganóban telepedett le, ahol most is él. Szabad újságíróként, festő- és fotóművészként tevékenykedik.

Házasságot kötve **Larroude Joseph** nevű kollégájával, két leánya született, **Sophie** és **Agnes**. Mindketten jól beszélnek magyarul és nagy szerepet játszottak a nyugati magyar cserkészletben. (*Argentínában is jártak, voltak cserkész táborban. Szerk.*)

Saáry Éva közéleti munkája is jelentős. Az 1970-es évektől a mai napig a Ticinói Magyar Egyesületnek hol elnöke, hol alelnöke; 1976-92 között a Svájci Magyar Irodalmi és Képzőművészeti Kör (SMIKK) üv. elnöke, a Luganói Tanulmányi Napok szervezője, a Kör kiadványainak a szerkesztője.

1965-től képeit, művészi fotóit a világ minden részén rendezett tárlatokon mutatja be. 1992-től Magyarországon is szerepel - előadásokkal, kiállításokkal. Több nyugati és hazai lap állandó munkatársa.

Művei a Könyvnapra megjelent könyvein kívül:

Átható csend (versek), München, 1973
Érdekes emberek - Vadnay Zsuzsával (portrék), SMIKK, Zürich, 1981.
Százféle szerelem (versek), SMIKK, Zürich, 1984.
Hol volt, hol nem volt (karcolatok), Újváry-Griff, München, 1985
Silence profond (versek francia nyelven), Revista Cayey, Puerto Rico, 1986.
Luganói tavasz (versek), Lugano, 1987.
Káprázatok (versek), Lugano, 1987.
Tüzes tarló (versek), Lugano, 1988.
Sírjunk, vagy nevéssünk? (anekdoták), Szenci Molnár Társaság, Budapest, 1991.
A Luganói Tanulmányi Napok tizenöt éve (tanulmány), Szenci Molnár T. Bp. 2003.
Éjbe szórt szavak (versek), Pannon Tükör Könyvek, Zalaegerszeg, 2007.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

**A 13. Szondi György cscs.
60. évfordulója**
Az első tengerentúli
Magyar Cserkészcsapat
- visszatekintés -

A csapat a 13-as számot kapta meg a leigazolásokor az USA-ban székelő Külföldi Magyar Cserkészszövetségtől, és a Központ a Szondi György csapatnevet is jóváhagyta.

E dátum, szám és név hatvanadik évfordulóját ünnepeltük meg 2009 októberében São Paulóban, az embúi Simon Bálint cserkészparkban, mert valójában ez volt Braziliában a magyar cserkészlet megjelenésének a dátuma. Négy cserkészgeneráció volt együtt.

Hatvan év fényképben...

Fotó Piller

Rio de Janeiro 1960-ban megszűnt Brazília fővárosa lenni. Ekkorra készült el a nagy álom, az ország mértani közepére tervezett, majd felépített új főváros, vagyis Brasília. Rio elvesztette a minisztériumokat, a többi föderális hivatalt és a rengeteg közhivatalnokot. Lassan az ipar is elhagyta a forró klímájú tengerparti várost és alkalmasabb, hűvösebb vidékre telepedett (São Paulo, stb.)

Rio tehát ezek után egy hatalmas idegenforgalmi gócpont lett, amelyet turisták ezrei látogattak egész éven át. Aki viszont nem az idegenforgalommal foglalkozott, már nem találta ott a helyét. A magyar kolónia mérnökei, technikusai rövid időn belül szintén új helyeken kerestek nekik való állásokat. A fiatalokat is elcsábította a nagyvilág, és a nyugdíjasok a hegyekbe menekültek a hőség elől.

A magyar kolónia is megérezte ezt a nagy változást. Megcsappant, és ez lassan de elkerülhetetlenül megfojtotta a szépen működő, immár fiú és leánycsapatra szétválasztott csapatokat.

Amikor Rióban a 13. Szondi György cscs. végleg megszűnt, a név visszaszállt a Külföldi Magyar Cserkészszövetség központi irattárába, és mint a tengerentúli első magyar cserkészcsapat számát és nevét védett név és számként nem adták ki más, újonnan születő csapatnak. Amikor azonban a São Paulo-i 4 cserkészcsapatot is össze kellett vonni, a vezetőség megkérte a 13. Szondi nevet, és a Szövetség São Paulónak kiadta. Így a 13. Szondi György csapatszám és név addig élni fog, amíg Braziliában külföldi magyar cserkészlet működik.

A 13. Szondi cscs. seregszemléje meg is történt a múlt hónapban, az embúi csapatünnepélyen. A csapat apraja és nagyja, vezetősége és szülői közössége fáradhatatlan volt. Hetekig tartott a lázas előkészület: az emlék-ingek, a vállra akasztható „szondis” bögrék csináltatása. Minden fiatal és öreg cserkész be lett vetve és dolgozott, lótotfutott. A cserkészvezetők már előző nap is készülődtek, sőt kint is aludtak a parkban.

A meghívóval sikerült sok régi cserkész elérni, és így a vendégek már koradélelőtt elkezdtek érkezni. Minden újabb érkező a már ott lévők nyakába ugrott, hogy *jaj te is itt vagy, Istenem ezer éve nem láttalak!*

Dömötör Gábor elhozta USA-ból az ott őrzött eredeti 13. Szondi csapat zászlóját - itt átadja Kiss Tominak, a jelenlegi Szondi cscs. parancsnokának

Fotó Gombossy

A vendégek - mondhatni 90%-ban - régi cserkészek voltak családjikkal, közelről-távolról. Még USA-ból és Rio de Janeiróból is voltak, de a közel 150 vendég zöme természetesen São Paulóból.

Már érkezésnél mindenkit kellemes meglepetés fogadott: az embúi Simon Bálint cserkészpark szélében-hosszában megnagyított új tetőkkel és más praktikus újdonságokkal várta a vendégeket! *Többet nem kell az esőtől, sártól félni!* - futott át a cserkészek és szülők agyán. Az egyik gondos/aggódó apa - **Kiss Gábor** (igen, igen, jól sejtí az Olvasó, az „*argentín*”-ról van szó!) addig kilincselte a Szent Imre Kollégium karbantartási főnökének irodáajtaján, míg kivívta ennek a reformnak a kivitelezését, amibe persze ő maga is komolyan besegett, családjával együtt.

A zászlólevonáshoz felállt csapat és vendégek. A vezetőség, háttal: Kiss Tamás st. csapatparancsnok közepén, jobbra Dömötör Gábor cscst., a Külföldi Magyar Cserkészszövetség Intézőbizottságának elnöke, balra Hársi Sári cst. brazil Körzeti Parancsnok; balszélen Pillerné Tirczka Éva cscst. (szerző)

Fotó Gombossy

Miközben a konyhások szorgalmasan főzték a székelypóztát, a cserkészek akadályversenyt rendeztek és ezeken az állomásokon „próbáztatták” a vendégeket. Majdnem mindenki át akart menni a „próbáztatáson”. Volt becslés, kimjáték, nótázás, különböző (mondjuk, enyhe) testi teljesítmény-próba. A legjobban a népdalozás ment, a végén már mindenki ott szorongott a nótázók és kánonéneklők között.

A délutáni bemutató után sorra kerültek az olyan ősi tábori számok, mint pl. a „Samuka”, az akrobata bolha. A sapka-leverőhöz bőven akadt jelentkező. A lányok körtáncához a közönségből is beugrottak sokan, mint ahogy a „Hozz pénzt lefogyott”-tánchoz is a fiúk.

Népijáték: „*En vagyok a révészlegény...*”

Fotó Gombossy

A fiatal cserkészgeneráció pedig bemutatta a nagy igyekezettel betanult *Aratóünnep*-et. Ha nem tévedek, az első közös Regőstáborunkon tanultuk be ezt a szépséges népszokást, amire talán még a régi argentinai regősök is emlékeznek?!

Az Aratóünnep végén a csárdás: „*Most már csapra azt a hordót, a fistes meg húzza...*”

Fotó Gombossy

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

1949 októberében alakult meg Brazília akkori fővárosában, Rio de Janeiróban az első tengerentúli Magyar Cserkészcsapat

Lajtaváryné Buza Marika elmondja a Riói 13. Szondi György csapat alapításának (1949) a történetét.

Fotó Gombossy

A komoly részben 5 brazíliai cserkészcsapat életéről számoltak be. **Lajtaváryné Buza Marika** az eredeti Szondi csapatról, **Kokron Ili** a 36. Dobó Katicákról, **Orsovay Alajos** a 25. Szent Imrékről és **Bircák-Ráth Magdolna** a Zrínyi csapatokról. Az első parancsnokok vagy meghatározó vezetők nevei mind elhangzottak, mint pl. Lajtaváry Dani, Szirmay Iván, Gábor Nusi és Sanyi, (Rio), Tóth Veremund OSB, a Réz lányok: Gémesné Réz Kati és Szabóné Réz Panni, Dömötörné Kokron Margó (Dobó Katicák), a Ráth család, a Bálint család (a Zrínyiektől). Lehet, hogy most én kifejejtek valakit a felsoroltakból, de mindenkiről szó volt és a közönség kellőképpen megörült egy-egy névnek vagy elszomorodott egy-egy már nem köztünk levő nevének hallatára.

Búcsúzóul a brazíliai körzet parancsnoka, **Hársi Sári** megköszönte a vezetők kitartó munkáját, a szülők és a helyi társadalom folyamatos segítségét.

Búcsú zászlólevonás. Középen Ödön Atya (szerzővel), mielőtt áldását adja a jelenlevőkre és további „Jó Munkát” kíván

Fotó Gombossy

A befejező zászlólevonás alatt **Linka Ödön OSB** bencés atya megáldotta a cserkész munkát, a jelenlevőket, és még további hosszú évekre kitartást és további **Jó Munkát** kívánt.

Azt hiszem lélekben ezt, akkor és ott, mindenki szentül megfogadta.

A nap jelszava Teleki Pál mondása volt:

**„Lelki bátorság nem a nekimenés,
hanem a kitartás bátorsága.”**

...GYORSPOSTA...

- **Sport:** - **Berki Krisztián**, a löngés négyeseres Európa-bajnoka a londoni torna-világbajnokság döntőjében ezüstérmes lett (okt. 17).

Az egyiptomi **U20-as labdarúgó-világbajnokság** a hullámzó színvonalú Magyarország-Costa Rica találkozó büntetőpárbajában döntött el: a magyar válogatott elnyerte a bronzérmeket. (okt. 16)

- **Jelentős magyar tudományos felfedezés:** Kéri Szabolcsnak és kutatócsoportjának (Simmelweis Egyetem) először sikerült meggyőzően bizonyítani, hogy egy génvariáns egyszerűen lehet felelős a zsenialitásért és az elmezsavarért is. Ez adhat magyarázatot arra, hogy a zsenik és az örültek között alig van különbség. (okt. 7)

- **A pápának muzikálhattak:** Kivételes megtiszteltetésben lehetett része

a Vatikánban a Rajkó zenekar-nak és Vincze Lillának: XVI. Benedek pápának játszhattak és ajándékokat adhattak át. (nov. 4)

- **A magyar társadalom állapota:** 2008-as felmérés tanúsága: Az EU-ban a magyar emberek a legpesszimistábbak. - 2001-ben 0,7 millió ember élt a létminimumon, 2007-ben már 3,1 millió. Öt gyermek közül kettő szegénységben él. - Magyarországon a nők egyharmada nem szül gyermeket, 1000 házasságkötésre 610 válás jut, a házasságok kétharmada csödbe megy. - Az EU-ban Magyarországon a legrövidebb a várható élettartam.

- **A Badiny Jós Ferenc emlékkönyvet (Magyar Ház)** bemutatta az MVSZ Szent László Akadémiája (nov. 2). (MNO-PL)

Így élünk, éldegélünk . . .

... (levélrészlet Magyarországról)

Október hónap mozgalmas időszak magyar földön. Megemlékezések, évfordulók követik egymást. Alig múlt el az aradi vértanukra való visszaemlékezés, már jött a 23-i évforduló. S megint felbukkant a nagy kérdés: milyen lesz a nemzeti ünnep? Ami ugye némelyek számára továbbra is csak a naptárban létezik. S ebben a tudatban, felfogásban benne van minden nyomorúságunk, kínlásunk.

Még mindig nem jutottunk el a felismeréshez, hogy a kétfelé húzott nemzetnek mindannyian vesztesei leszünk. Legalább nemzeti identitásunkban, ünnepeink tiszteletében közös pontra kellene jutni s akkor talán a tisztesség, a becsület dolgában is előbbre jutnánk. Csakhogy a mindent átható liberalizmusban a történelmetanárookra van bízva, hogyan tanítják az ötvenhatos forradalmat! S hogyan tanítják? Hát úgy, hogy baj ne legyen belőle. . .

Így fordulhat elő az a furcsa helyzet, hogy a fiatalok alig tudnak valamit 56-ról. A megkérdézt tizenévesek esszékeverik az ötvenhatos forradalmi eseményeket a negyvennyolcas szabadságharccal. No de hát a régi jó, leválthatatlan igazgatók, megbízható káderek továbbra is vigyáznak a gondolatokra; s melyik tanár, tanárnő merne vitába keveredni, most, amikor egyre kevesebb kenyér jut? Ez a *csakazértis, mi vagyunk az erősebbek* él a fejekben már hosszú évek óta. E szerint „illik” gondolkodni még mindig. Az egyik TV csatorna a nézőket is megszavaztatta: lesz-e rendbontás a nemzeti ünnepen? Mintha lenni kéne... A szavazók többsége arra tippelt, hogy: lesz. Hát nem lett.

A pártok ismét külön ünnepeltek. A szocialisták kora reggel koszorúztak a 301-es parcellában, s mielőtt az egykori kivégzettek hozzátartozói odaértek volna, ők már tova tűntek, mint a lábujjhegyen járó tyúktolvajok, csak a koszorúik árulkodtak arról, hogy ott jártak. Ezzel a szocialisták le is tudták a megemlékezést. Legtöbbjük számára ez is sok volt.

A Fidesz gyakorlatilag kivonult a fővárosból. Budafok-Tétényben a helyi önkormányzat által újra felállított egykori országzászló avatására időzítették az ünnepelést. A jól szervezett, kulturális műsorral fűszerezett ünnepi hangulatú rendezvényen Orbán Viktor mondott beszédet, s aktuális politikai dolgairól szólva kijelentette: Olyan kormányt szeretne látni, amely hivatását 56 fundamentumán teljesíti be. Majd új küzdelmek eljövételét s új országépítést helyezte kilátásba, amit a jelenlévők nagy örömmel fogadtak. Ide kívánczok, hogy Orbán Viktor szavai már az eljövendő, új miniszterelnök magabiztosságával csengtek. S a Budafok-Tétényi helyszín is sokat elárul a Fidesz terveiről, helyzetéről. A közvélemény-kutatások szerint a biztosan vezető párt már kerüli a bonyodalmakat, a zavargásokra, provokációkra alkalmat adó helyszíneket. Biztonságot s nyugalmat kell árasztani. Négy és fél hónappal a választások előtt ez igen fontos szempont.

A budapesti nemzeti ünnepelés figyelme ily módon a rakéta gyorsaságával emelkedő JOBBIK-ra terelődött, akiknek efféle problémákkal nem kell küzdeni. Náluk éppen ellenkező szempontok dominálnak. Most a figyelem megszerzése, a fókuszba kerülés, a nagy durranás hoz hasznót... Ezen a megemlékezésen mintegy 1000 Új Magyar Gárdista jelent meg egyenruhában, ami látványnak sem utolsó. Miután a gárdisták be vannak tiltva a „félelmet keltő” egyenruha viselése miatt, ezért némi gondja akadt a rendőrségnek. Tekintettel arra, hogy ennyi embert már igen nehéz előállítani, ezért a rend őr itt is voltak, meg nem is... Amolyan bábáskodó, somfordáló alakzatokban mutatkoztak.

A JOBBIK rendezvény fő szónoka, Vona Gábor nem fukarkodott a kormány bírálataiban. A rendőrmiszterrel enyhén szólva leszede a keresztvizet. Véleménye szerint: „Egy normális országban ezeket a pokolfajzatokat nemzeti ünnepen kalodába zárnák, hogy a hazafelé tartók leköpködhessék őket” (...). Szavait nagy tetszésnyilvánítás fogadta a JOBBIK-osok táborában.

Az SZDSZ és az MDF ünneplése igen halványra sikeredett. Szinte nem is maradt meg róluk figyelemreméltó vélemény. A MIÉP rendezvényéről egyszerűen nem számoltak be a hírszatórnak, mintha már nem is léteznének, pedig ott is akadtak néhány ezren.

Így múlt el a nemzeti ünnep magva-sabb része. Természetesen nem maradtak el a szokásos kitüntetések. A vertes címeket, díjakat szinte kivétel nélkül az egykori kommunisták, ill. szocialisták udvari emberei kapták. Így végződött 1956 dicső ünnepe 2009-ben. *

Aztán a kívülről jövő hírek lettek erősebbek s elnyomták a hazai panaszokat, gondokat. Mint azt megtudtuk, a csehek alaposan átolvasták a „Lisszaboni szerződés” néven elhíresült uniós alkotmányának is beillő törvénycsomagot (amit a mi politikusaink azonnal aláírtak!), s ebből gondok adódtak Európa szerte. A csehek ui. azt olvasták ki a szerződésből, hogy az egykori Csehszlovákiából elűzött németeknek s magyaroknak követelni valója akadhat, amiből kifolyólag még kárpótlást kellene fizetni. Ezért ragaszkodnak a „Benes dekrétumok” néven hírhedté vált, 1948-ban hozott, magyarokat s németeket kollektíven sújtó törvényhez. Épeszü ember az efféle jogtákolmányt már a törvénybeiktatás pillanatában is elutasította. S ezek a törvények a mai napig érvényben vannak! (Más kérdés, hogy jelenleg nem alkalmazzák őket). Csudák-csudájára az Unió vezető politikusai egyik futárt a másik után menesztették Václav Klaus cseh köztársasági elnökhöz, mivel a cseh köztársasági elnök magára vállalta az ellenállását s egyszemélyben megtagadta a passzus aláírását, ill. a csehek jóváhagyását.

A mi politikusaink pedig álltak és csodálkoztak, hogy: jé, hát így is lehet? Most mi lesz? S vártak: hátha Václav Klaus bekapja valami uniós szörnyeteg. Aztán jött a meglepetés. Miután Klaus nem engedett a negyvennyolcból, Brüsszelben kitalálták, hogy lesz egy lábjegyzet a Lisszaboni Szerződésben, amelynek révén mentesítik a cseheket az emberjogi charták betartása alól. Azaz: marad minden a régiben. A németeknek s a magyaroknak nem jár semmiféle jogorvoslat az elszennvedett sérelmekért. A németeknek azért nem, mert németek. A magyaroknak pedig azért nem, mert magyarok. . .

Ezek után a mi politikusaink egy picit kényelmetlenül érezték magukat. Zsörtölődtek, morgolódtak, hogy ez azért mégsem járja az emberi jogok diadalának időszakában. Pláne most, hogy csapataink helytállnak Afganisztánban s Bin Ladent keresik... Micsoda dolog az, hogy nem vagyunk egyenlők?

Néhány médiaszereplő is célozgatott arra, hogy bezzeg nekünk is lett volna alkalmunk egyet s mást követelni. Például autonómiát a határokon kívül rekedteknek. De aztán, mintha csak egy nagy kéz intett volna, vége szakadt a morgolódásnak. A médiák felelősei más témát kerestek. A cseheket megnyugtatták. Klaus pedig aláírta a szerződést.

Alig simultak el a hullámok amikor első helyre került a sertésinfluenzáként ismert járvány, s ez kitöltötte a hírek rubrikáit. Végzőra elkészült a hazai oltóanyag is. Igen ám, de a média megint be-

Nemcsak Berlinnel, hanem Berlinben ünnepelt a világ!

Angela Merkel német kancellár szerint az újkori német történelem legboldogabb napja volt 1989. november 9.

Azonban nemcsak Németország, nemcsak Európa, hanem az egész világ ünnepelte a hírhedt berlini fal leomlásának huszadik évfordulóját. A német fővárosba érkeztek az Egyesült Államok és Oroszország vezetői, az Európai Unió tagországainak állam-, illetve kormányfői és mindazok a korábbi vagy ma is aktív politikusok, akik most érdemeket vindikáltak maguknak a fal lebontásában. Oroszországot **Dmitrij Medvegyev** államfő, az Egyesült Államokat **Hillary Clinton** külügyminiszter képviselte. Berlinben volt **Nicolas Sarkozy** és **Gordon Brown**, Magyarország képviselőjében pedig **Bajnai Gordon** miniszterelnök. Jelen volt az egykori Szovjetunió volt vezetője, **Mihail Gorbacsov**, **Lech Walesa**, a lengyel Szolidaritás egykori elnöke és **Németh Miklós** korábbi magyar miniszterelnök is.

A német egység kancellárjának nevezett **Helmut Kohl** betegsége miatt nem lehetett jelen. A volt külügyminiszter, **Hans-Dietrich Genscher** szerint a Berlint 28 éven keresztül megosztó fal lebontása olyan történelmi esemény volt, amely nemcsak

ellenzék és az egyházak. Az 1989-ben rendszeressé vált hétfői tüntetéseken kiadták a jelszót: *Wir sind das Volk!* (Mi vagyunk a nép!), és meghátrálásra kényszerítették a kommunista rezsimet, Erich Honeckert, Egon Krenzert és a többieket. De a nyugati oldalon szükség volt Helmut Kohlra és Hans-Dietrich Genscherre is, akik felismerték, hogy a fal leomlása történelmi lehetőséget nyitott a német egység helyreállítására.

Az egykori NDK-hoz tartozó keletnémet tartományok még távolról sem olyan virágzó tájak, mint amilyenek Kohl az egyesülés nyomán jövendölte. Németország azonban november 9-én elsősorban ünnepelt.

Lábjegyzetként szerényen említem meg személyes élményemet, amikor a fal épülésekor 1961 augusztusában éppen Londonban diákoskodtam és Anyám sürgető fölszólítását küldött, hogy azonnal térjek haza Buenos Airesbe, mert **kitör a 3. Világháború!** Maradtam, így 1961 decemberében aztán megláthattam a falat, és életre szóló, mély benyomást tett rám a (nemsokára lebontott, mert túl szörnyűséges!) Bernauer Strasse épületsora a befalazott ablakokkal, tövében a sok fakeszttel az ott halálukba ugrott szabadságkeresők emlékére.

20 évre rá bizony „mindenki” hangoztatja érdemét a fal és a rendszer összeomlásában. USA ismételte a híres Kennedy *Ich bin ein Berliner!* kiáltását, valamint Reagan *Tear Down that Wall, Mr. President!* erélyes, drámai fölszólítását. Az oroszok fölemegették Gorbacsov glanzoszt és peresztrojkáját, a lengyelek Walesát és a Szolidaritás mozgalomát. . .

Am vitathatatlan történelmi tény a magyarok mérvadó érdeme kezdve a totalitárius rezsimben éket verő 56-os Forradalom és Szabadságharccal, amely kihatásaiban tetőzött az 1989-es nyári „piknikben” és az őszi határbontásban. Ez után már „logikus” következmény volt a fal ledöntése.

Haynalné Kesserű Zsuzsánna
(MH híradás alapján)

Németország és Európa, hanem az egész világ megosztottságának felszámolását elősegítette.

A fal leomlásában döntő szerepet vállalt az akkori keletnémet

letenyereelt a tervekbe. Olyan véleményeknek adtak hangot, miszerint nem is határos az oltóanyag. A háziorvosok is elkezdtek nyilatkozni, hogy hát nem tudják mitévők legyenek, mert a vakcinát nem tesztelték megfelelően... Jó magyar szokás szerint központi kérdés lett a védőoltás témája. Egyre többen diskuráltak arról, hogy ez nem egyéb, mint egy nagy átverés. Micsoda pénzt akarnak megint kaszálni rajtunk... (egy adag szérum 2000 forintba kerül). Már olyan véleményeket is lehetett hallani, hogy a járványok mögött a gyógyszer-lobby áll. . .

S akkor Ukrajna felől megjött a vihar. Néhány hét leforgása alatt 900 ezren betegedtek meg a Kárpátokon túl! Az ukrán kormány segítséget kért a szomszédaitól. Bezárták az iskolákat, megtiltották a tömegrendezvényeket, s a patikákban elfogytak a szájkendők és a C-vitamin készletek. A megriadt kárpátaljaiak - Ungvárról, Beregszászból - elindultak hozzánk és más szomszédokhoz bevásárolni. A szlovákok nyomban lezárták két határátkelőt Ukrajna felé. Hasonló intézkedéseket fogantatosítottak a románok is. S jöttek a fogvacogató hírek, hogy Ukrajnában nem is a sertésinfluenza, hanem valami sokkal veszélyesebb vírus terjed. Erre már nálunk is beindult a gyógyszerizéria. Kiderült, hogy a gyógyszertárakban nincs elég oltóanyag. . . *

Ennek okán a politikai cirkuszokra már kevesebb figyelem jut mostanában. Igaz, a korrupciósorozat miatt közömbössé vált a lakosság. Ki figyel már arra, hogy Budapesten a szocialisták kiléptek az SZDSZ-vezetésű fővárosi koalícióból? Magyarán: a szocialisták megpróbálnak kimenekülni a botrányból. S most, hogy már formailag kívül vannak a nagy szövetségen - rendcsinálást szorgalmaznak! Eskü alatt tagadják, hogy a százezeres végkielégítésekről, panamákról tudtak

volna. Mondhatnám megint: a régi jó kommunista taktika jut előtérbe, ami úgy szól: Ha már nem tudod megakadályozni a lelepleződést, akkor hagyd ott mindent s állj a leleplezők élére. Természetesen a szétbomlott koalíció szavazásokkor továbbra is együtt szavaz, mintha semmi se történt volna. A hat hónapja előzetes letartóztatásban lévő Hunvald György terézvárosi polgármester is tovább kapja a fizetését és a költségtérítéseket, mint más dolgos ember... Vagyis: meg minden tovább, a rendszer akadálytalanul működik, még ha néha vannak is kisebb zökkenések. . .

A csodalovunk sorsa is rosszra fordult. *Overdose* tulajdonosát, Mikóczy Zoltán vállalkozót Romániában letartóztatták s igen gyorsan el is ítélték: a vád csödbüntett. A Szlovákiában élő Mikóczy több országban folytat húsipari tevékenységet. A válság nyomán azonban - elmondása szerint - romániai üzlete csödbe jutott és nagy adósságokat halmozott fel. Majd a csödbiztos engedélye nélkül próbálta kimenteni a gépeit Romániából, de útközben a román hatóságok lekapcsolták. Miután fizetés nélkül akart távozni s a cselekmény egyértelművé vált, a nagyváradi bíróság egy év hét hónapi letöltendő börtönre és a károk megfizetésére ítélte.

Az eljárás itthon nagy csodálkozást okozott. Nálunk ui. a csödbüntett csak elvben létezik. Sőt, az ilyen előélet a karrier záloga is lehet - akár miniszterelnökségig is el lehet jutni egy kis szélhámos-sággal... Erre mondják erdélyi barátaink: ja, kérem, Románia nem Magyarország... Ki hitte volna? Így *Overdose* további sorsa egyelőre bizonytalan.

Akad azonban egy kis jó hír is! Ifjúsági labdarugóink az egyiptomi világbajnokságon az igen előkelő 3. helyet szerezték meg s ezzel a focidrukkerek előtt megcsillant a remény: van utánpótlás!

Hát így élünk, éldegélünk.

Barkuti Jenő

Mit hallott az AMH?

Elhalálozások

Gyászoljuk **özv. Bodnár Gáborné Jám-bor Ágnes csst.** (1931-2009), a külföldi magyar cserkészmozgalomnak oszlopos vezetőjét. A II. Világháború után a németországi lágerekbe menekült, és 1949-ben férjhez ment **Bodnár Gáborhoz**, aki egészen 1996-ban bekövetkezett haláláig központi-lag irányította a mozgalmat. Isten nyugosztalja a külföldi magyar cserkészélet szüleit! Az AMH ezúton küldi részvétét mind a 8 gyermeküknek: Áginak, Emókének, Csillának, Gábor *Bencének*, Enikőnek, Rékának, Zoltán *Bukónak* és Tündének.

Esküvők

A baráti körükben közkedvelt **Cabral Matias, Vass Gyöngyi** fia, több éves udvarlás után október 24-én elvette **Valeria Fidalgót**. A Budapestről érkezett **Lizardiné Vass Kati** unokatestvér képviselte a Vass családot. Sok boldogságot kívánunk nekik!

Az idén talán az utolsó esküvőt **Kerekes Marci est.** és **María Paz Nadale** köti december 12-én este. Erre az alkalomra **Kerekes Cili** is megszákítja utazását és a család örömeire ellátogat közénk, hogy az ünnepekre is együtt lehessen a család!

Látogatók

Az Ars Hungarica meghívására köztünk volt a Liszt-díjas karnagy **Erdei Péter** (november 11-18). Itt nyilvános kóruspróbák után a november 15-i kórustalálkozón négy kórust vezényelt, valamint az IUNA Kodály szeminárium vizsgáit felügyelte, hogy a magyarországi Kodály Intézet a kurzusokat akkreditálja. Hála ilyen látogatásoknak, **Leidemann Sylvia** munkája e téren megszilárdul és a Kodály-módszer lassan de biztosan népszerűsödik és terjed Argentínában!

Maestro Erdei búcsúvacsorája Leidemann Sylvia szép otthonában: b.-j.: Székács Miklós, Haynainé Kesserű Zsuzsó, Erdei Péter, Paál Magdi, a háziasszony, Rákolczay Judit (Balthazár Mártha fényképezte)

Villámlátogatásra érkezett **Fülöp Andrea** koordinátor, a Magyar Külügyminisztérium a szórványmagyarokkal foglalkozó irodájának munkatársa. Élénk érdeklődést mutatott itteni intézményeink, főleg azok nehézségei és igényei iránt. November 15-én adódott alkalma több vezetővel találkozni a Szent István Kör Fülöp Andrea a magyar Külügyminisztériumból Fotó Vattay

Fülöp Andrea a magyar Külügyminisztériumból Fotó Vattay

Vegyes

Néhány hónapja fiatal házaspár él Buenos Airesben: a magyar **Juhász Sándor** és felesége, az argentin **Viviana**. A Valentín Alsina-i évfordulói ebéden beszélgettek riporterünkkel, **Balthazár Mártával**. Megtudtuk, hogy tanfolyamon ismerkedtek meg Houstonban, idén májusban Magyarországon esküdtek, ez után Sándort áthelyezték

Argentínába, és így itt kezdik meg közös életüket. Egyelőre angolul beszélnek egymással, igyekeznek megtanulni spanyolul ill. magyarul. Várjuk őket a Hungáriába is, hogy közelebb kerüljenek a kolóniához!

- Az új szlovák nyelvtörvény kapcsán az AMISZ beadott a szlovák külképviseletre egy hivatalos, lepecsételt kérvény-levelet, amelyben a kolónia nevében határozott tiltakozást fejez ki a diszkrimináló törvény új szabályai ellen. A nagykövet meghívta **Puricelliné Szabó Éva** AMISZ elnököt és **Haynainé Kesserű Zsuzsanna** AMH szerkesztőt, hogy álláspontját elmagyarázza. A találkozásra **Pavel Sipka** nagykövettel november 19-én került sor egy másfélórás barátságos beszélgetésre.

- **Ifjaink berkeiben** zajlik az élet! Februárig nemigen lesz pihenésük. Decemberben kiscserkész-tábor, január elején vezetőképző táborok. Ezekre többen is érkeznek külföldről. A táborok után pedig tisztikonferencia... Jó Munkát!

- Január második felében a **Regös együttes** részt vesz Uruguayban a X. Dél-amerikai Néptánc-találkozón. Kérjük, a vásáron minél többen forduljanak meg standuknál, ahol Los Montes áru, csapotsör, magyar *pancho* és szép eredeti magyar tárgyak megvásárlásával támogatják a Regösöket!

- **Puricelliné Éva** éremgyűjtéséről olvashatunk az áttelnes oldalon a Mi Történt rovatban. Azonban a sydney-i World Masters Games-en szintén részt vett a lánya, **Cecilia Puricelli**, mégpedig az 50 és 100 m-es szabadúszásban.

Ceciliának nagy elégtétel volt újból egy 50 méteres olimpiai úszómedencében vetélkedni Fotó Szabó

- Az október 17-i **magyszerű színház-bemutató** nemzetközi hullámokat vert, ui. az egyik diva - **Kerekes Ági** személyében -

írt róla lelkesedve **Kuncelné Ildikó LAMOSZSZ** elnöknőnek, aki a szóbanforgó levelet a világ négy sarkára továbbküldte, „hogy tudjunk egymásról”... Tk. ez áll a levélben: „Egy biokémiát tanuló fiatalunk kigondolta, hogyan lehetne felpezsdíteni a kis kolóniánk vidámságát és egyből pénzt is szerezni a magyar Öregotthon javára. Nyolc embert toborzott (korosztály: 74 és 21 között!), Magyarhonból megszerezte az

által kikeresett darab forgatókönyvét és az engedélyt a játszásra, és ezután sok hónapon át gyötörtük egymást - míg végül óriási siker koronázta az erőfeszítésünket. A vígjáték Bencsik Imre „Kölcsönlakás” című bohózata volt. Ezzel a derűkeltő darabbal valahogyan át kéne jutnunk Brazíliába is! Most már azon jár az eszünk, hogy jövőre új színdarabot kéne betanulni...”

- **Újból ingyenes könyv-turkálósztal a Hungária vásáron!** (1. hirdetés 8.o.)

Utazók

- Az AMH immár „lovagga ütött udvari fényképésze”, **Jakab Nándi** és felesége **Terek Zsófi** repülnek és ladikoznak: Velencéből hajón bejárnak a Földközi-tenger számos - horvát, tuniszi, spanyol és marokkói - kikötőjét, majd továbbhajóznak kontinensünk felé, Brazília északi részéig. Velük örülünk a jól kiérdemelt pihenésnek!

- **Collia Niki** és **Olenka** friss házások visszaérkeztek a mexikói Cancún-közeli

Figyelem: Jelentjük, hogy 2009. december 19-től 2010. január-február hónapokban a HKK kölcsönkönyv- és levéltár fölfüggeszti ügyfélfogadási tevékenységét. 2010. március 5-én újból fogad péntekenként, 19 és 21 óra között. Sürgős esetekre telefon 4798-2596, Kádárné Anikó

násútjukról, mire aznap **Collia Luis** és **Anna Rózsa** elindultak 2 hetes kikapcsolódási útra Spanyolországba és Portugáliába, ahol több magyar turistacsoporttal is találkoztak.

- „Zsuzsik találkozója”: A kaliforniai Fresno-ban 4 napon át koptatták nyelvüket **Földényi Zsuzsi** és az odalátogató **Sebess Zsuzsi**. A pletykaáradat közben a tüneményes Yosemite parkba is ellátogattak.

A két Zsuzsi: Sebess és Földényi

- **Bakos István** kedves előfizetőnk, a Segélyegylet támogatója Resistencia, Chacóból szakmai gyűlésre fölutazott a fővárosba, és ez alkalommal megfordult a Hungaria Egyesületben, amelynek tagja. Az AMH szerkesztővel kellemesen eltársalogtak vacsora közben. Így tudtuk meg, hogy a Miskolc mellett született István ötévesen került Argentínába 1950-ben, elemi iskoláját a platanosi Matereknél végezte. Állatorvosi doktorátusát a corrientesi egyetemen szerezte meg. Jelenleg Chaco, Formosa és Corrientes tartományokban dolgozik a laboratóriumi vizsgálatok terén a SENA-SA kötelékében, ahol a hivatalos közegek előtt beszámol az állatállomány egészségi és tartási helyzetéről. István jól emlékszik gyerekkorából a Hungáriára és az akkori törzstagokra, főleg azokra, akik apjával teniszezni jártak: **Balogh Tuta, Kissék, Sáfrány Györgyi**, és még sokan mások. Örülünk a ritka találkozásnak!

- A „**Van Hyfte team**”, **Cserekye Zsókaék** pár hónapra ismét Buenos Airesben tartózkodnak. A kis **Rozijuk** idén a magyar Mikulást várja a vásáron.

- November 7-én Kanadából érkeztek buenosi rokonlátogatásra **Zaha László** és felesége **Székely Otília**, akiket már hosszú évek óta nem láttunk.

- **Kerekes Miki** váratlan, szép születésnap ajándékot kapott: november 8-án indult 2 hetes útra vállalata megbízásából London, Prága és Szófiába, jutalomból azért, mert a magyarországi Regös út alkalmával több kontaktust is szerzett az utazási irodának. Sok sikert kívánunk neki további tevékenységében!

- Az AMH megható CD ajándékot kapott **Mihályfyné Mazzoleni Zsuzsától** karácsonyra. Köszönjük!

- Az AMISZ a november 2-i választmányi gyűlésén megerősítette, hogy a tervbevetett **LAMOSZSZ közgyűlés** Buenos Airesben lesz 2010. május 14 és 16 között, a tagországok és Magyarország hivatalos képviselőivel.

- A Villa Ángela-i **Szabóék** 1. fokú unokatestvérére, **Gagyi Endréné Szabó Anna** először látogatott a Sopron melletti Kövesdről Chacóba. Szabó Ferenc nagybácsi, édesapja fivére 1926-ban vándorolt ki Argentínába. Amikor az idősebb generáció a 70-es években meghalt, a fonal elveszett, megszűnt a kapcsolat, amit most tudtak fölújítani, mégpedig **Vajda István** kedves előfizetőnk közbenjárásának köszönhetően, aki kb. 4 évvel ezelőtti magyarországi látogatásakor fényképet vitt nekik a rokonokról. Most aztán sírva váltak el - de kicsi a világ, és

Az AMH előfizetésének évi díja 2010. januártól 170 pesóra emelkedik. A decemberi hónap folyamán az elmaradt előfizetők még a régi áron rendezhetik tartozásukat, azután már az új árral kell számolniuk. A Hungaria vásáron Trixinél, a Regös standnál van lehetőség fizetni. **A külföldi előfizetések nem változnak.**

az út most meg van nyitva. Anna mesélte, hogyan telt meg szívük jó érzéssel, amikor a Regös együttest látták föllépni Budapesten, mert kitűntek az összes közül! Ők értik jól, mi a kisebbségi sors, 20 éve költöztek Erdélyből át Magyarországra, ahol sajnos a lakosság ellaposodott, közömbössé vált, nem érdeklí őket zászló, címer, nemzeti érzés, hagyomány. Nyugatot majmolják. Ki kéne őket tenni pár évre kisebbségi sorsba, akkor levétköznék ezeket a sok éves szovjeturalom által rájuk nyomott kinövéseket. A kisebbség erőt ad, szívósságot. - Sok és gazdag élménnyel tér haza, és reméli, nem utoljára volt itt. A magunk részéről reméljük, hogy egy következő látogatásakor személyesen is megismerhetjük, nem csak telefonon keresztül!

Bébigaléria

- **Dávidházy János** nagypapa lett. Lánya **Anna Krisztina Panni** egészséges, 3,5 kg-s kislánynak **Bianca Joannak** adott életet Budapesten október 29-én. A papa

Dávidházy Panni az édes kis jövevényével

Pierre Foldes, magyar apa és angol anyja fia, ugyanolyan nemzetközi, mint **Panni**, mert USA-ban született és Párizsban nőtt föl - a kis Bianca sem kezdi másképpen! Gratulálunk!

- November 13-án megszületett **Lévay Dani** és **Yessica Antelo** 2. gyermeke, **Mailen**, 3,700 kg-s egészséges kislány, **Botka Erzsébet Bözsi** 3. unokája. Bátyja, a 4 éves **Santiago** egyelőre kissé még megszeppenve szemléli az életébe betört csöppséget... Az AMH szívből gratulál!

Lévay Mailen, boldog szüleiével

- November 16-án a **Papp Jenő-Zizi** családnál is megérkezett a közel háromkilós első unoka, dédunoka: **Szotyori-Nagy Papp Tamás** **Éliás**. Szülők: **Szotyori-Nagy Ricardo** és **Papp Gabi**.

A kis Szotyori-Nagy Papp Tamás Éliás, szüleiével

Gratulálunk a szülőknek, nagyszülőknek és Babi dédmamának!

- **Kiss Piroška** kedves előfizetőnk kis unokája, **Lilla**, Tóalmáson lakik szüleiével, **Bengyeszkov Leoniddal** és **Csillával**, és noha még nem egészen fél éves, meggyőződött Boca-szurkoló, akárcsak az apja és nagymamája... (BGT és HKZS)

Lilla, az „argentin” Boca-szurkoló, Magyarországon

Vajda István (Villa Ángela, Chaco) ezúton fejezi ki köszönetét a Buenos Aires-i Magyar Református Egyház felelőseinek, hogy gyülekezetileg megemlékeztek nagybátyja, **Vajda Mihály** 2009. szeptember 21-én az erdélyi Gernyeszeg helységben bekövetkezett elhalálozásáról.

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Az újságírók a legnagyobb élvezettel vájkálnak a borzalmas hírekben. Ijesztgetik - sajnos nem ok nélkül - a már megfélemlített, elcsigázott olvasót. Nekem valami «szívújás»-szerű folyóiratba kellene megnyugtató, vidám történeteket írni, nem pedig Argentínai Magyar Hírlapunkban befogadó hazánk sorsát ecsetelni. Azonban ebben az országban találtunk otthonra, ehhez az országhoz van közünk, és itt mint teljes jogú polgároknak van jogunk felszólalni. Ezt teszem.

A helyzet rosszabb, mint ahogy a napilapokban olvassuk leghíresebb politikai rovatvezetőink tollából. A botrányos csalások, ravasz fondorlatok,

megvesztegetések oly gyors ütemben, bajjósloán követik egymást, hogy fel sem fogjuk való értelmüket. Kábultan állunk, és nem látjuk az alagút végét. Örvendünk, ha munkahelyünkre útzárulat nélkül bejutunk.

Ezelőtt 1 hónappal reméltük, hogy decemberben az új parlamentnek módjában lesz megállítani a fenyegetően közeledő lavinát. Erre a mai napig semmi pozitív jel nem mutat. A kormánynek sebtében sikerült több fontos kérdésben olyan törvénymódosításokat megszavaztatni, ami hatalmukat nemcsak biztosítja, hanem kiterjeszti. A költségvetés terén a *szuperhatalom* még nagyobb összeggel rendelkezik és utálja ki tetszése szerint. A médiákra vonatkozó új törvény privát

monopóliumok helyett egyetlen állami monopóliumot teremthet - s odavész a sajtószabadság? A közbiztonság, a igazságszolgáltatás, az egészségügy, a közoktatás, a mezőgazdasági termelés - mindez marad a régiben, egészen 2011-ig, a választásokig...

Ki maradt a porondon? A Vezér maga, és a peronista táborban t.k. egyetlen igaz ellensége, Duhalde. Ez a kettő fogja izgalmas meccsekben kivívni a választások ütemét, módját, pártok kialakítását és vezérletét. Az ellenzéknelldig egyetlen kimagasló alak sem bukkant még fel. Gondolhatunk talán a derék Cobosra, az alelnökre? Szimpatikus ember. Eszembe juttatja De la Rúát, aki ellen senkinek sem volt kifogása, mert ugye

milyen határozottan harcolt a nyugdíjasok érdekében. Aztán meddig tartott a dicsősége? Rókák és farkasok ellen nem lehet trombitával harcolni.

A másik óriási veszedelem, hogy a kormánynak egy felfegyverzett, szervezett hadserege van. Több millió ököllet fenyegető, szavazójoggal rendelkező választó. A szakszervezetek óriási erőre és anyagi bőségre tettek szert. Ki tud velük szembeszállni? Ki tudja őket féken tartani, megfegyvelmezni? Rendőrség, hadsereg? Egyik sincs. A polgárság, a «hallgatag többség» számszerint kisebbségben van. Nem szeretném Venezuelához hasonlítani a helyzetet. Talán megjelenik nálunk egy Jeanne d'Arc? Vannak még csodák?

A lesújtó politikai helyzet után öröm a magyar kolóniális eseményekre terelni figyelmünket.

- Október 14-én egy rendkívül díszes és finom vacsorára voltunk hivatalosak **Redi Erzsébet** és **Ferenczy Lóránd** vendégszerető otthonában. Véletlenül mind a 8 meghívott virágsokrokkal felszerelve egyszerre érkezünk. Bent a szalonban vettük csak észre, hogy közöttünk egy rokon-szenves fiatal házaspár, akit nem ismerünk: **Házi Judit**, új magyar főkonzul és chilei születésű férje, Sergio Pérez Gutiérrez. Hírlapunk novemberi számában elolvashattuk ennek a kitűnő képzettségű fiatalasszonynak rövid életrajzát. A vendéglátás rendkívüli volt: ma már egészen szokatlan, hogy az előétel után a főételt két félelből, a desszertet pedig 3 félelből lehessen választani...

- Október 15-én **Fóthyné Judit**ék szűk családi vacsoráján megismerhettem egy rokonukat, **Dr. Gödölle Istvánt**. A 74 éves magyarországi születésű és lakos, jogi doktor és villamosmérnök hivatalos úton járt közöttünk. Az AIPPI (a Szellemi Tulajdon Védelmére Alakult Nemzetközi Egyesület) 4-évenként az idén itt megtartott nagygyűlésén mint magyar és európai szabadalmi ügyvivő vett részt. A szakmai szabadalmi jogi, védjegy-jogi, versenyjogi, szerzői jogi kérdéseket tárgyalta. Megemlítette, hogy hasonló szerepben már 1980-ban is képviselte Magyarországot

Dr. Gödölle István körülvesszik a vidám argentinok! b.j.: Dr. Bassó Zsuzsanna, Bobrik György, Fóthyné István háziúr, szerző, Fóthyné Balogh-Kovács Judit

és regisztrálni, de nagyon örültem az ismeretségnek. Dr. Gödölle mint ember közvetlen, értelmes, kedélyes, melegsívű benyomást kelt. Árad belőle az a nyugodt önbizalom, ami egyszerű természetességgel párosulva az igazi értelmes embert jellemzi.

- Október 17-én este mutatta be legújabb színésztársaságunk nagy érdeklődéssel várt szindarabját, a **Kölcsönlakást** a Hungária dísztermében. Ezt a pikáns komédiát Budapesten Bencsik Imre írta a 1930-as években. Buenos Airesben **Grabner István** állította össze és rendezte magyarul. Kiss Péter és Makkos Erzsébet fordították spanyolra az előadás alatt vetített feliratokhoz. - Soha nem láttam műkedvelőktől ilyen tökéletesen rendezett és alakított kitűnő, mulatságos előadást. Ahhoz, hogy a rendezőt a szereplőkkel, munkatársakkal, támogatókkal egyenként felsoroljam, egy egész oldal sem lenne elég. Az előadást végig lelkes tapssal kísérte a publikum. Mindenkire - a mai helyzetben! - „gyógyírként” hatott ez a könnyed komédia. Köszönjük a rendezőnek, a szereplőknek, a mecénásoknak mind külön-külön ezt

A lelkes gárda! b.j.: Grabnerné Nagyiványi Patrícia, Kerekes Gyuri, Kerekes Ági, Pappné Rácz Zizi, Schirl Pali, Haller Ines, mögötte Kerekes Miké (a kepről lemaradt a sürgőldő Grabner Bandi) Fotó Bonczos

ESEMÉNYEK

a kedves estét. Úgy vettem észre, hogy a szereplőknek is sok örömet okozott, ők maguk is jól mulattak, és a bevételt spontán a Szent István Otthonnak ajánlották fel! A magam részéről mint a Magyar Segélyegylet és azon belül a Szent István Otthont támogatók táborának ügyvivője, aki a kolóniabelieket segítségért kiáltozva állandóan körlevelekkel üldözi, meghatottan köszönöm meg ezt a nagylelkű anyagi támogatást. Nem a *haszonról* volt szó, hanem a belépőjegyek egész összegét utalták át. Ez a mai világban valóságos angyali gesztus. A jó Isten áldja meg a jó szívűeket!

- Október 22-én este a Német Klub 21. emeletén volt a „Magyar hét” záró, ünnepi vacsorája. Októberben a magyaroké volt a hangadó vendégszerep. Mi magyarok az Európa klubba az AMISZ-on és a magyar nagykövetségen át közösen kerülünk be. A Magyar hét alatt kiállítás rendeztek az erre hivatott megbízottak, hogy Magyarországot ismertessék a többi klubtaggal. A vacsorára 100 ültetett vendégre számítottak (100 \$ fejenként). Az összes jegy már napokkal a vacsora előtt elkelt, várólistára maradt vagy 40 ember. **Rodolfo Caffaro Kramer**, a Club Europeo elnöke magyarul üdvözölte a vendégeket, kitűnő kiejtéssel, ami máris baráti hangulatot biztosított. A magyarok részéről a **Dr. Drexler András** ügyvivő tartott egy rövid de velős beszédet, spanyolul. A magyaros vacsorát természetesen a klub szakácsai főzték, de **Paál Magdi** szakértő felügyelete mellett. Minden fogás közben magyar szórakoztató programra is sor került: a legjobb a 15 perces videofilm volt, amit a nagykövetség hozott és amely tökéletes képet festett Magyarország kulturális,

b.j.: Szabó Éva, AMISZ elnök, Rodolfo Caffaro Kramer, Club Europeo elnök, Székásy Miklós, Ars Hungarica elnök, Paál Magdi, örökké nyüzsgő ezermester Fotó Bonczos

természeti és történelmi kiváltságairól. Ezek a Club Europeo összejövetelek véleményem szerint nagyon jó benyomást keltenek a többi európai tagtársak és az argentinok felé. Ideje, hogy az Argentínában felnőtt magyar középmezőny érezze, hogy egy nemzetközi társaságban a magyarságot képviseli.

- Október 23-án de. 11-re a palermói Botanikus kertbe szólt hivatalos meghívás. Ragyogó tavaszi napsütésben, argentin, osztrák és magyar lobogókkal feldíszített parkban katonazenekar, népviseletes ifjúság, argentin hatóságok, osztrák és magyar követségek vezetői, bécsi hivatásos kórus, ünnepi szónokok adták meg a keretet az 1910-ben Argentínának adományozott emlékmű újratávasására. Argentína 100 éves fennállásának ünnepére minden európai nagyhatalom ajándékozott valami maradandót a

városnak, így az Osztrák-Magyar Monarchia egy díszes oszlopot fehér gránitból. A közelgő 200 éves évfordulóra tekintve történt a tatarozás, és így az osztrákokkal együtt mi, magyarok is fontos szerephez jutottunk. (továbbá l. 2.o.)

- Az AMISZ még nem tüntette ki érdemrendekkel elnökét, **Puricellinét**, **Dobosi Szabó Évát**, de ő közben nemzetközi világsporteseményeken gyűjti az elismerést és aranyérmeket. Október 10 és 18 között átröppent Sydneybe, ahol több ezer sportoló között részt vett a minden 4 évben megrendezett World Masters Games játékokon. A 28 sportág között Éva a *Gold shooting* tagozatban, a szabad pisztoly, 22-es kaliberű sportpisztoly és légpisztoly egyéni versenyben egy arany és egy ezüstérmét nyert, mind argentin, mind magyar hazája képviselőjeként. Gratulálunk ennek a ritka tehetséges bajnoknak. Évában megtaláljuk bármely sportteljesítmény alapjának követelményeit: tehetség, fegyelem, koncentrációs képesség és szorgalom. Büszkék lehetünk Szövetségünk elnökjére!

Szabó Éva 362 ponttal aranyat nyert légpisztolyban! Fotó Szabó

- November 1-jén, a Református Egyházban a magyar kolónia képviselői valláskülönbőség nélkül részt vettek a Reformáció emlékűnnepén. Ma már tisztában vagyunk azzal, hogy az 500 évvel ezelőtt reformált keresztény világ csak úgy tud fennmaradni, ha együtt dolgozik és hirdeti az ígét. Sajnos magyar közösségünk egyik felekezete sem engedheti meg magának, hogy egy magyar anyanyelvű lelkész eltartson. Napjainkban a legnagyobb angol vagy német anyanyelvű gyülekezetek sem képesek már erre. Tekintettel a fiatalságra, spanyol nyelven tartják az Istentiszteleteket. ■

Benedekné Micsinay Marika szól az egybegyűltekhöz Fotó Jakab

Fotó Argentin-Osztrák Kereskedelmi Kamara LI. Kast

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+)**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móríc Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebest Jenőné - Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2008-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):**
 (4x) Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa
 (3x) Dr. Alitisz Constantino - Erdődy József - Móríc Istvánné - Pejacevich Alexis
 (2x) Dobosi Szabó Anikó - Döry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - N.N.
 (1x) B.Á. (Kanada) - Dr. Besenyi Károly - Gorondi István és Edith - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - K.I. - N.N. - Zombory István
- 2009:** Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Kalpakian Ervin - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa - Döry Ilcsi - Gorondi István és Edith - Móríc Istvánné - Álvarezné Zöldi Viktória - Mészáros Lászlóné, Angéla - Jakab János (USA) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - Dr. Farkas Ferenc - Sisa István (USA) - Erdődy József - Dr. Orbán László (2x) - Dr. Alitisz Constantino (2x)
- Az AMH és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!**

HUNGRÍA, JULIO 2008
ORDEN DE LOS CABALLEROS DE LA MESA BLANCA
MARIANA SEBESS
Distinguida con la
GRAN CRUZ DE ORO

Distinguidos mundialmente

FRANCIA, NOVIEMBRE 2007
 IV° FESTIVAL INTERNATIONAL DES ARTS GOURMANDS

ESPAÑA, ABRIL 2007
 COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA

FRANCIA, ENERO 2007
 BOUCSE D'OR

EE.UU., SETIEMBRE 2005
 ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION

LUXEMBURGO, NOVIEMBRE 2002
 CULINARY WORLD CUP,
 UNICOS GALARDONADOS EN LATINOAMERICA
 MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
 ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Squam
 Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
 Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentíai MAGYAR HÍRLAP
 Az argentíai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
 Rovatvezető Sebestné Bonczos Zsuzsa
 Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
 L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
 Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Figyelem!

A közönség óhajára:
 Újból INGYENES
TURKÁLÓASZTAL
 December 4-5-6
 karácsonyi vásár
 Magyar és más nyelvű
 antikvár könyvek,
 szakkönyvek,
 vásárolható új könyvek és
 2010-es naptárak
Hungária Klub, 1. em.

Kőműves, festő, vas és
 parketta munkák
**Péter Szilárd és Miskolczi
 Tamás 15-5844-0090**
Unger István 15-6265-9154
 Munkaminőség referenciával

Dra. Dancs Zsuzsanna
 ügyvéd
 A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
 Mar del Plata
 Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Gabriela Szegödi
 Abogada
 Estudio 4372-6844
 15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
 Médicos Psiquiatras
 Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

Dr. Farkas Ferenc
 ügyvéd
 Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45, Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

A Z.I.K.
 támogatja
 a magyar
 betűt

h

**"Kiművelt emberfők
 által tenni nagy
 nemzeté a magyart!"**

HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK
 KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
 Hivatalos órák: Péntekenként
 19 - 21 óra. Hungária Egyesület
 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
 Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik
 ki szükségszerűen a szerkesztő
 véleményét, és azokért minden
 esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem
 örzünk meg és nem küldünk
 vissza. Javítás és rövidítés jogát
 fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított,
 és e-mailen beküldött írárok a
 közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj
 befizetése után közlünk.

**A január-februári számra
 a lapzártá: december 10**
 Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?

A címkén látható az előfizetésének lejáratát. Két hónappal
 utána be kell szüntessük a lap küldését.
 Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk
 annak módját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a
 megfelelő nyugtát. Köszönjük!
AMH

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES**IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES**

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL
EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.
 Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS
Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel.
 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18
BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 -
rubicito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRI-
TO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal
 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO
REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
 Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL
ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386
susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS
HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com -
CORAL HUNGARIA - leidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos
 Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel.
 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina.
 Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 -
hungariabuenosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA.
 Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD.
 Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636)
 Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250,
 (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU -
CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Aménábar
 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn.
 Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4501-0543 - depatak@arnet.com.ar

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG
ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857,
 (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN
DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R.
 Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-
HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E",
 (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA
DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162),
 (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL
HÚNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 -
jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CA-
MARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183,
 (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferrlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636)
 Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ.
 Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE
 - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-522469
moka_retezar@yahoo.com.ar

CHACO MAGYAR EGYESÜLETEK:
- COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEI. DU GRATY - M. Moreno Nº 12, (3541)
 Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS
MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA.
 Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 /
 0351-156-144-070 - filipancsilili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE
(CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 -
zoltanhorogh@hotmail.com

Atención:

Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

Esta edición fue impresa en **IMPRESA ALFA BETA S.A. 4522-1855**